

**Česká školní inspekce
Inspektorát v Kraji Vysočina
Zborovská 3, 586 01 Jihlava**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIJ-56/26-J
Sp. zn. ČŠIJ-S-353/26-J

Název	Mateřská škola Kojčice
Sídlo	Kojčice 82, 394 09
E-mail	obeckojcice@seznam.cz
IČO	70 998 990
Identifikátor	600 060 802
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Monika Bínová
Zřizovatel	Obec Kojčice
Místo inspekční činnosti	Kojčice 82
Inspekční činnost na místě	24.– 26. 2. 2026

Inspekční činnost byla zahájena předložením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání poskytovaného mateřskou školou podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (školský zákon).

Charakteristika

Mateřská škola Kojčice (dále škola) vykonává činnost mateřské školy a školní jídelny-výdejny. Ke dni inspekční činnosti bylo ve škole zapsáno celkem 35 dětí, které byly zpravidla dle věku rozděleny do dvou tříd. Povinnost předškolního vzdělávání plnilo osm dětí. Ve škole bylo také vzděláváno jedno dítě se speciálními vzdělávacími potřebami.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitelka školy (dále ředitelka) vykonává svou funkci třetím školním rokem. Koncepční záměry rozvoje školy, které byly zpracovány při nástupu ředitelky do funkce, nebyly v průběhu sledovaného období efektivně vyhodnocovány ani aktualizovány, nebyla stanovena strategie k dosažení stanovených cílů. Organizace chodu školy vycházela převážně ze stávajících a dlouhodobě zažitých postupů. Absence vhodných a promyšlených změn neumožňovala pozitivní změny ve sledovaných oblastech, které by měly pozitivní vliv na kvalitu vzdělávání. K pozitivním změnám a zlepšení došlo v zajištění materiálních podmínek a rozšíření nabídky akcí pro zákonné zástupce. V některých klíčových oblastech, zejména v oblasti dalšího vzdělávání pedagogů a řízení školy, byla naopak prokázána stagnace až regres, které měly negativní dopad na průběh vzdělávání dětí, což se projevilo při inspekčních hospitacích. Závažným problémem byly omezené možnosti zaměstnanců podílet se na rozvojových procesech školy. Nízká míra participace snižovala jejich identifikaci s cíli školy, přispívala k pracovní nespokojenosti a oslabovala týmovou spolupráci. Tato situace negativně ovlivňovala celkové pracovní klima a nepřímo se promítala i do kvality přípravy a realizace vzdělávací nabídky.

Profesní rozvoj ředitelky v oblasti pedagogického vedení i manažerského řízení nebyl v praxi funkčně uplatňován. Ředitelka postrádala účinnou sebereflexi, zejména schopnost vyhodnocovat dopady svých rozhodnutí na kvalitu poskytovaného vzdělávání a fungování školy. Tato skutečnost nevedla z její strany k identifikaci rizikových oblastí (např. bránění v povinném předškolním vzdělávání uzavřením provozu školy bez závažných organizačních či technických příčin, nezajištění rovných příležitostí, omezování práv zákonných zástupců, používání nevhodných přístupů ve vzdělávání) a neumožňovala přijímat adekvátní opatření ke zlepšení.

Činnost školy v hodnoceném období významně ovlivnila nejednoznačně stanovená pravidla organizace provozu školy. V některých oblastech nebyla pravidla nastavena vůbec, v jiných byla formulována nejasně či v rozporu s legislativními požadavky (např. školní řád, stanovení přímé vyučovací povinnosti, uzavírání provozu školy). Tento stav, který byl konstatován již při minulé inspekční činnosti, vedl k nekonzistentnímu výkonu činností a nejednotným postupům pedagogických pracovníků (výrazné rozdíly v pedagogických přístupech).

V oblasti řízení lidských zdrojů byly identifikovány zásadní nedostatky, které se projevíly v omezené schopnosti vedení školy zajistit stabilitu pedagogického sboru. Výsledkem byla jeho postupná destabilizace, což vedlo k zatížení organizace provozu školy častými personálními změnami, které negativně ovlivnily kontinuitu pedagogické práce a kvalitu poskytovaného vzdělávání.

V hodnoceném období nebyla věnována dostatečná pozornost systematické podpoře pedagogické spolupráce, sdílení zkušeností a efektivní týmové komunikace mezi zaměstnanci. Chyběla adekvátní metodická podpora, zejména začínajícím pedagogickým pracovníkům, a to jak ze strany mentorek včetně ředitelky, tak v oblasti koordinace pedagogických postupů a vzájemné výměny zkušeností z praxe. Nedostatečně cílené a systémově neuchopené se ukázalo také provádění hospitační a kontrolní činnosti, která vykazovala znaky formálnosti nebo nízké funkčnosti, což přetrvává od poslední inspekční činnosti. Hospitace nepřinášely pedagogickým pracovníkům motivační zpětnou vazbu potřebnou k rozvoji odborných kompetencí ani k inovaci vzdělávacího procesu, což se v praxi projevilo výraznou nevyrovnaností přístupů mezi jednotlivými třídami a snížilo tak kvalitu poskytovaného vzdělávání.

Škola byla aktivně zapojena do kulturního dění obce a úspěšně realizovala řadu společných akcí se zákonnými zástupci i širší veřejností, čímž posilovala svou otevřenost a upevňovala komunitní charakter prostředí. Spolupráce s místními organizacemi byla využívána k obohacování vzdělávací nabídky a měla pozitivní dopad na rozvoj dětí, zejména v oblasti sociálního učení, poznávání a vztahu k místnímu prostředí. V součinnosti se spádovou základní školou byly realizovány aktivity podporující plynulý přechod dětí do povinného základního vzdělávání a usnadňující jejich adaptaci na nové podmínky.

Na činnost školy měla vliv také spolupráce se zákonnými zástupci. Škola deklaruje snahu o vytvoření efektivního komunikačního prostředí a zajištění průběžné informovanosti zákonných zástupců prostřednictvím osobních kontaktů, nástěnek a digitálních informačních kanálů. Přestože se některé prvky této komunikace daří naplňovat, oblast systematické a účelné spolupráce se zákonnými zástupci se daří realizovat pouze částečně, což snižuje její celkový přínos pro vzdělávací proces.

Ve spolupráci se zřizovatelem škola průběžně zkvalitňuje materiální podmínky i technické zázemí, což pozitivně ovlivňuje průběh vzdělávání. Prostorové uspořádání tříd bylo zpravidla funkční a podporovalo organizaci činností během dne. Materiální podmínky školy umožňovaly plnohodnotnou realizaci vzdělávacích záměrů a cílů předškolního vzdělávání. K uskutečňování pohybových a relaxačních aktivit dětí přispívala celoročně využívaná školní zahrada i vhodné přírodní a prostorové podmínky v blízkém okolí školy.

Škola nevytváří dostatečné podmínky pro systematickou podporu zdravého životního stylu dětí. Tento nedostatek se dlouhodobě projevuje zejména v oblasti stravování a přetrvává již od předchozích inspekčních zjištění. Nabízená strava nebyla vždy v souladu s výživovými potřebami dětí předškolního věku, a to především z hlediska velikosti porcí, skladby jídel a jejich nutriční vyváženosti. Uvedené nedostatky snižují celkovou účinnost realizovaných činností zaměřených na podporu zdravého životního stylu.

V průběhu inspekční činnosti byla rovněž identifikována bezpečnostní rizika. Přestože byly děti při vhodných příležitostech seznamovány se zásadami prevence úrazů a bezpečného chování, důslednost pedagogických pracovníků při sledování dodržování stanovených pravidel nebyla vždy dostatečná. Tato skutečnost negativně ovlivňovala efektivitu osvojování preventivních opatření a bezpečnostních návyků dětí v běžných situacích.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Předškolní vzdělávání bylo v obou třídách průběžně plánováno prostřednictvím obecných cílů, bez promyšlené diferenciaci náročnosti nabízených činností vycházející z hodnocení vzdělávacích výsledků jednotlivých dětí. Úroveň sledovaných vzdělávacích procesů se mezi třídami výrazně lišila, zejména v míře cíleného využívání poznatků získaných z průběžného sledování rozvoje a osobních vzdělávacích pokroků jednotlivých dětí. Rozdíly byly patrné také ve schopnosti pedagogů zohledňovat a využívat vznikající situace, individuální možnosti a zájmy dětí v průběhu vzdělávání.

V průběhu sledovaného vzdělávání ve třídě starších dětí a dětí plnicích povinné předškolní vzdělávání byly využívány různé metody a formy práce, s příležitostným uplatněním situačního a prožitkového učení. Prostor třídy bylo dobře vybavené a umožňovalo dětem spontánní aktivity v motivačně vytvořených herních koutcích, přesto však tento potenciál nebyl vždy plně pedagogicky využit k systematickému rozvoji jednotlivých vzdělávacích oblastí. Děti měly prostor k volbě činností i spolupráci, nicméně tyto příležitosti nebyly vždy dále rozvíjeny účelným pedagogickým vedením. Při řízeném vzdělávání byly nabízeny

pestré činnosti, avšak převažující frontální forma práce omezovala širší aktivizaci dětí a jejich zapojení do procesu učení. Individuální aktivity byly využívány doplňkově, avšak jejich návaznost na individuální potřeby dětí nebyla vždy dostatečně zřejmá. Pozitivní stimulace byla pedagogy průběžně zajišťována prostřednictvím ocenění dílčích úspěchů, sebehodnocení a vzájemného hodnocení dětí. Chyběla však systematická, věcná a konkrétní zpětná vazba, která by starším dětem umožnila lépe porozumět plnění stanoveného cíle a poučit se z případných chyb.

V průběhu sledovaného vzdělávání ve třídě mladších dětí měly děti během sledovaných spontánních činností dostatek prostoru k vlastní volbě hry, uplatnění vlastních nápadů i k přirozenému vytváření herních skupin. Ne všechny děti se však do hry aktivně zapojovaly. Pasivita některých z nich byla patrná zejména v činnostech organizovaných pedagožkou. Děti nebyly důsledně vedeny k úklidu hraček, udržování pořádku ve svém oblečení či ke kulturním návykům při stolování. Většina dětí neměla dostatečně osvojena základní pravidla chování ve třídě. Ačkoli byly nabízené činnosti pro děti vhodné a vzdělávací prostředí třídy připravené, projevy nedostatečné motivace a nedůslednosti v pedagogickém vedení způsobovaly, že se děti do řízených činností často nezapojovaly a nebyly cíleně vedeny k rozvoji schopnosti krátkodobého soustředění. Převažující frontální forma vzdělávání nebyla vzhledem k vývojovým a specifickým potřebám dětí této věkové skupiny dostatečně efektivní. Zájem dětí se projevoval zejména při nabídce pohybových aktivit, jako bylo cvičení na nářadí či jednoduché sportovní hry. Pro pozitivní stimulaci dětí nebylo dostatečně využíváno průběžné ani souhrnné hodnocení, což snižovalo možnost dětí uvědomovat si vlastní pokroky a získávat zpětnou vazbu potřebnou pro rozvoj jejich dalšího učení. Používané výchovně-vzdělávací strategie přispívaly k vytváření pozitivních vztahů mezi mladšími dětmi, avšak jejich uplatňování nebylo vždy důsledné, zejména v oblasti podpory sociálních dovedností a vzájemné spolupráce.

Empatický přístup asistentky pedagoga sice podporoval základní zapojení dítěte se speciálními vzdělávacími potřebami do vzdělávání, avšak rozsah této podpory byl vzhledem k doporučením školského poradenského zařízení nedostatečný. Podpůrná opatření byla realizována pouze v omezeném časovém úseku, což neumožňovalo zajistit dítěti potřebnou míru individualizace a kontinuální podporu. Doporučení týkající se zajištění adekvátní personální podpory nebyla školou naplněna v potřebném rozsahu, což výrazně snižovalo efektivitu poskytovaných opatření a omezovalo naplňování vzdělávacích potřeb dítěte.

Podmínky pro pobyt venku byly zajištěny ve všech sledovaných dnech, avšak venkovní prostředí nebylo důsledně využíváno jako prostor pro učení ani jako příležitost k rozvoji praktických dovedností. Organizace odpočinku a alternativních činností nebyla vždy přizpůsobena individuálním potřebám dětí. Koordinace činností pedagogických pracovníků zpravidla byla funkční, ale ne vždy efektivní pro sjednocené pedagogické působení.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Ve sledovaných vzdělávacích činnostech byly zjištěny nerovnoměrné výsledky dětí s výraznými rozdíly mezi jednotlivými věkovými skupinami. Výsledky vzdělávání starších dětí ve vědomostní, dovednostní i sociální oblasti zpravidla odpovídaly stanoveným cílům předškolního vzdělávání. Většina starších dětí měla osvojena základní pravidla soužití, prokazovala schopnost vzájemné spolupráce, samostatně si volila z nabízených činností, řešila jednoduché problémové situace a dodržovala dohodnutá pravidla. Starší děti

se převážně aktivně zapojovaly do pedagogem řízených činností a účelně využívaly dostupné hračky a didaktické pomůcky.

U mladších dětí se oproti tomu projevovala nižší míra aktivity zejména v řízených činnostech a nižší schopnost krátkodobého soustředění. Ačkoli byly mladší děti zpravidla zručné ve zvolených činnostech, zvládaly základní pohybové dovednosti a vykazovaly přiměřenou míru samostatnosti odpovídající jejich věku, ve většině případů neměly dosud dostatečně osvojené a upevněné pracovní a kulturní návyky včetně návyků soužití ve vrstevnické skupině. Absence dostatečně cílené a systematické zpětné vazby ze strany pedagogických pracovníků vedla k tomu, že vzdělávací potenciál těchto činností nebyl vždy plně využit ve prospěch podpory učení dětí.

V rámci předcházení školní neúspěšnosti a podpory plynulého přechodu na další stupeň vzdělávání vykazovaly děti zpravidla přiměřenou úroveň předčtenářských, předmatematických i dalších dovedností, většinou se dokázaly soustředit na zadané úkoly, hledat vhodná řešení a využívat nabyté poznatky v praktických situacích. Škola se však cíleně nezabývala vyhodnocováním úspěšnosti dětí v dosažení očekávaných výstupů předškolního vzdělávání při ukončení jejich vzdělávání, které by dále mohla využít při stanovování strategií ke zkvalitnění poskytovaného vzdělávání.

Systém, který škola využívá v oblasti sledování a vyhodnocování průběžného individuálního rozvoje a úspěšnosti všech dětí (intaktních), je sdílený. Způsob prováděné pedagogické diagnostiky je však spíše formální, odraz do praxe není zcela zřejmý (postrádá cílenou provázanost s praxí a práci s výsledky). Vlastní pedagogická intervence je tak poskytována spíše intuitivně, bez záměrného cíleného rozvoje každého dítěte ve všech vzdělávacích oblastech. V rámci péče a diagnostikované podpory školským poradenským zařízením je realizovaná praxe neúčelná tzn., že poskytovat systémovou péči dítěti s potřebou podpurných opatření se škole zatím nedaří.

Závěry

Vývoj školy

- Došlo ke zvýšení kvality vnějších i vnitřních materiálních podmínek pro vzdělávání, které působí vkusně a podnětně.
- Došlo k destabilizaci pedagogického sboru, která se negativně promítla do kvality a organizace vzdělávání.
- Absence účinných řídicích opatření vedla ke zhoršení kvality vzdělávací práce i celkového fungování školy.

Silné stránky

- Spolupráce se zřizovatelem a dalšími partnery vede k obohacování vzdělávací nabídky a prezentaci školy na veřejnosti. (1.5)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Koncepce rozvoje školy neobsahuje konkrétní strategické kroky k dosažení stanovených záměrů, není průběžně vyhodnocována ani aktualizována podle aktuálních podmínek, zaměstnanci s ní nejsou ztotožnění. (1.1)

- Nejednoznačně stanovená či chybějící pravidla organizace provozu školy, včetně místy matoucích nebo nepřesných formulací, negativně ovlivňují řízení a každodenní fungování školy. (1.3)
- Škola nevytváří dostatečné podmínky pro zdravý životní styl dětí. V průběhu inspekce byla patrná bezpečnostní rizika. (1.4)
- Vedení školy nezajišťuje podmínky pro kvalitní pedagogické procesy, vyhodnocování probíhá nesystematicky a nemá dostatečný dopad na zkvalitňování vzdělávání každého dítěte. Při řízení vedení školy nerespektuje všechny relevantní právní předpisy, nedostatky mají dopad do vzdělávání. (2.1)
- Prosociální vztahy ve škole nepodporují zdravé školní klima, nástroje k vyhodnocování školního klimatu nejsou využívány. (2.2)
- Vedení školy nevěnuje pozornost dalšímu profesnímu rozvoji pedagogů v reakci na primární potřeby školy, prováděné hodnocení práce pedagogů neposkytuje dostatečnou motivační podporu ani doporučení pro další pedagogickou práci. (2.3)
- Vedení školy se profesně rozvíjí pouze nahodile, bez efektivního dopadu na kvalitu řízení školy. (2.5)
- Pedagogická způsobilost pedagogických pracovníků nebyla prokázána, což se projevovalo výraznou nevyrovnaností v uplatňovaných pedagogických přístupech. Tato skutečnost snižovala kvalitu vzdělávacího procesu. (3.1)
- Podpora prosociálního chování dětí není modelována všemi pedagogy, ne vždy bylo citlivě reagováno na potřeby jednotlivých dětí. (3.2)
- Nestabilita pedagogického týmu vede k formálním vztahům, nepodporuje spolupráci a negativně ovlivňuje kvalitu poskytovaného vzdělávání. (3.3)
- Děti jsou pouze nahodile zapojeny do rozhodování o věcech, které se jich týkají, nejsou využívány odpovídajícím způsobem příležitosti pro rozvoj odpovědnosti, samostatnosti a sebekontroly. (3.4)
- Pedagogové nedostatečně uplatňují poznatky ze svého dalšího vzdělávání v pedagogickém procesu. (3.5)
- Při přípravě vzdělávání nejsou dostatečně zohledňovány dosavadní znalosti, individuální předpoklady a specifické potřeby dětí. (4.1)
- Využívané metody a formy vzdělávání nejsou vždy dostatečně efektivní vzhledem ke složení dětské skupiny i vzdělávacím cílům. (4.2)
- Hodnocení vzdělávacích výsledků jednotlivých dětí neobsahuje doporučení k další pedagogické práci a není zohledňováno ve vzdělávací nabídce. (4.3)
- Dětem nebyla poskytována dostatečná zpětná vazba o jejich úspěšnosti či poučení z chyby. (4.4)
- Zjištěnými vzdělávacími výsledky se škola zabývá pouze formálně a nepřijímá potřebná opatření ke zvýšení kvality vzdělávání. (5.1)
- Pedagogové se hodnocením vzdělávacích výsledků v návaznosti na očekávané výstupy dle příslušného rámcového programu zabývají pouze formálně, vzdělávací nabídka není dostatečně přizpůsobena potřebám a možnostem jednotlivých dětí. (5.2)

- Škole se nedaří v potřebném rozsahu vyhodnocovat výsledky úspěšnosti dětí v průběhu a ukončování předškolního vzdělávání. Opatření ke zkvalitnění procesu hodnocení nejsou přijímána. (5.3)
- Škola nerealizuje doporučení školského poradenského zařízení dítěti se speciálními vzdělávacími potřebami. Dětem s individuálními potřebami není účelně poskytována specifická podpora. (6.2)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Zaměřit se na zvýšení kvality řízení získáváním a prohlubováním potřebných manažerských a pedagogických teoretických i praktických dovedností. Nabytou odbornost důsledně uplatňovat při plánování, organizaci, realizaci i hodnocení všech pedagogických procesů vzájemně zkvalitnění podmínek pro poskytované předškolní vzdělávání a tím i jeho kvalitu a výsledky kvalifikovaného stabilního pedagogického týmu.
- V rámci kvality řízení se zaměřit na zajištění kvalifikovaného stabilního pedagogického týmu a jeho další rozvoj, na oblast monitoringu a hodnocení nastavených pravidel ve všech oblastech činnosti školy, na podporu vzájemné spolupráce mezi pedagogy a jejich zapojení do plánování a realizace dalších záměrů rozvoje školy v zájmu zvýšení kvality poskytovaného vzdělávání.
- Při plánování vzdělávání vycházet z průběžné diagnostiky, přizpůsobovat nabídku činností možnostem jednotlivých dětí.
- Při realizaci vzdělávání využívat efektivně široké spektrum vzdělávacích strategií pro naplnění stanovených cílů, zvyšovat variabilitu a účelnost používaných pedagogických postupů, využívat aktivizační a prožitkové metody a přizpůsobovat organizaci činností tak, aby podporovala aktivní zapojení, motivaci a vzdělávací pokroky všech dětí.
- Při hodnocení vzdělávacích výsledků u jednotlivých dětí stanovovat jasné závěry a doporučení pro plánování dalších pedagogických postupů a zaměřit se na jejich efektivní realizaci.
- Systematicky vyhodnocovat úspěšnost dětí při ukončování jejich předškolního vzdělávání a zjištěné výsledky smysluplně využít pro zvýšení kvality poskytovaného vzdělávání.
- Vytvořit funkční systém podpory dětí se specifickými vzdělávacími potřebami, důsledně využívat doporučení školského poradenského zařízení a zajistit tak odpovídající personální i organizační podmínky a průběžně vyhodnocovat účinnost poskytované podpory.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá ředitelce školy ve lhůtě do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně

informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání
2. Koncepce rozvoje mateřské školy
3. Třídní knihy, školní rok 2025/2026, docházka dětí
4. Pedagogická diagnostika, dokumentace dítěte se speciálními vzdělávacími potřebami
5. Personální zabezpečení školy (pracovní doba), školní rok 2025/2026
6. Zápisy z jednání pedagogické rady do doby konání inspekční činnosti
7. Přehled dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků do doby konání inspekční činnosti
8. Hospitační záznamy do doby konání inspekční činnosti
9. Hodnotící zpráva, školní rok 2024/2025

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí. Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitelky inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Mgr. Pavla Srnská, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

Mgr. Dana Karmasinová, školní inspektorka

Bc. Jana Vopálenská, školní inspektorka

Ing. Hana Vejvodová, kontrolní pracovnice

15.04. 2026